

De roos – Witte donderdag-avond in Jeruzalem.

In de gaarkeuken van Hineni, waar wij vrijwilligerswerk deden, hoorden wij dat op de avond van Witte Donderdag in Christ Church een dienst was en daarna een stille tocht naar de Olijfberg.

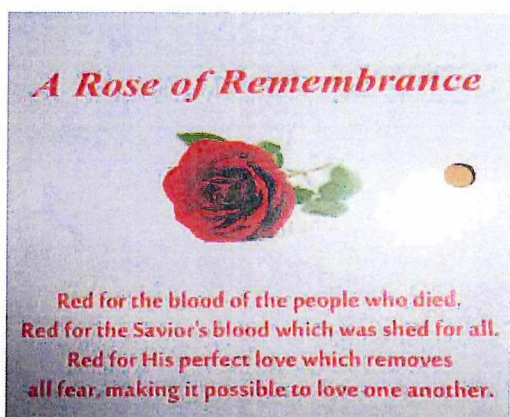
In deze dienst werd het Heilig Avondmaal gevierd. We liepen naar voren om de matzes in ontvangst te nemen. De voorganger brak de matzes met zijn duim stuk in de holte van je hand waarbij hij zei dat het lichaam van Jezus gebroken is voor mijn /onze zonden. Dan komt het besef van het lijden van de Here Jezus toch wel heel dichtbij!

Daarna liepen we in een stille tocht met ongeveer 80 mensen via de Sionpoort door het Kidrondal naar de Olijfberg.

Het was druk in de stad en dus ook in Getsemane. We weken uit naar de tuin van de Russisch Orthodoxe kerk op de Olijfberg net boven Getsemane. Ieder met onze eigen gedachten, keken we uit over Jeruzalem, waar onze Heer verraden, geleden en gekruisigd is.

De voorganger hield daar een overdenking en het raakte zichtbaar ieder van ons.

Teruglopend via de Sionpoort en Jaffapoort liepen we in gedachten over hetgeen we meegemaakt hadden, terug naar ons Hostel. Het viel ons op dat er veel rozen in de vuilnisbak of gebroken op de grond lagen. Wat was dit toch? Enkele meters voor ons liep een groep jongeren met rode rozen in hun arm. Ze deelden ze lopende uit aan de voorbijgangers. Twee jonge Joodse vrouwen kregen ook ieder een roos en namen deze aan, lazen het kaartje wat er aanhing, maar duwden ze daarna geïrriteerd ondersteboven in de vuilnisbak. Bob liep terug en haalde de roos uit de vuilnisbak en we lazen het kaartje:

Het opwekkinglied 544 werd hier voor onze ogen werkelijkheid: "als een roos, geplukt en weggegooid". De vrouwen zagen het en kwamen terug lopen. Waarom haal je die roos er weer uit? Hoor je soms ook bij hen? Bob raakte met hen in een kort gesprek over de woorden op het kaartje en over de Messias uit Jesaja 53. Maar ze zeiden dat het voor hen niet mogelijk was om dit te geloven en te accepteren. Het was goed om met hen in gesprek te gaan, maar we voelden aan hoe onmogelijk het voor deze twee vrouwen was om Jezus als de Messias te zien.

We liepen wat sneller door om de groep jongeren in te halen en vertelden wat het effect op het op deze manier uitdelen van de rozen was.

Met Pasen zagen we de jongeren weer...op een hoek van de Jaffastreet...in gesprek met voorbijgangers en daarna boden ze vrijblijvend een roos aan.

Die dag zagen we weinig gebroken rozen of weggegooid in de vuilnisbak!

Ons dagelijks gebed is dat Gods uitverkoren volk hun Messias mag ontmoeten!

Bob en Janny de Raadt